

сишь по модата, тѣй. . . *алафрансе*; да знаешъ да играшь на билирдъ, на префа, на пикетъ, на дардаръ, на стосъ; да знаешъ европейскитѣ хора, да правишь комплименти на краснія полъ и да привличашъ вниманіето му съ любоописателни романи. А при мъжкій полъ — друго — да знаешъ да приказвашъ за политика, за народни работи, именно за политически и черковни въпроси, да давашъ мнѣнія за тѣхното рѣшаваніе и разрѣшаваніе и то дѣ? — въ кафеното или въ казиното: Сѣтиѣ да знаешъ да проповѣдвашъ просвѣщеніе, братство, съгласіе, свобода, а безъ да ги желаешъ отъ сърдце. Съ една рѣчь, да знаешъ да са приструвашъ като акторинѣ, или по-добрѣ като адвокатинѣ — да бѣдешъ политикъ, дипломатъ,

Митю. Право: у насъ тѣй са разбира цивилизаціята.

Б. Стойна. *(на себе си)* Не имъ разбирамъ ки!

Пенчю. И друго, ако народътъ та отбере за глава и та настави на нѣкоя обща работа, да гледашъ да ползувашъ не толкозъ общината колкото кесійката си.

Митю. Тѣй е то, подѣ видъ народность и народно добро можъ ли докопа нѣкой копанъ, па гризи не стой.

Герги. Я оставѣте тѣзи мѣдруванія сега *(на Митя)* Байо, ти са изплезни изъ магарешкій рай, я да черпишь ти!

Пенчю. Да, да! хай на Апостола.

Митю. Добрѣ. . . готовъ. . .

Герги. Хай, бабо. . .

Б. Стойна. Дева не съмъ полудѣла срѣдъ нощъ. . . на кръчма.

Пенчю. Тѣй кат' е, хай да истърсимъ една полка *(прави ѣ комплиментъ и поскѣ да я пригърне)*.

Б. Стойна. *(като са тегли назадъ)* Я не дѣй ма. . . *(ухилено)* да не ми развалишь сърдцето, па да влѣзжъ въ грѣха. Ах, ха, ха! Боже простима *(тръгва)*.

Пенчю. *(като я залавя за вчасъ)* Стой *(олавя я и я върти на полка)* йон, дйон, троа; йон, дйон, троа.

Б. Стойна. Нйон, трийон, трийон; нйон, трийон, трийон.

(Излизатъ сички. Завѣсата пада).